

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/451/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211236461
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7211236461.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, proti odporcovi: O. Š., L.. XX.XX.XXXX, J. N. XX, T., zast. opatrovníčkou JUDr. Gabrielou Lukáčovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Košice-okolie, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, v konaní o zaplatenie 5.308,34 € s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice II č.k. 19C/172/2012-31 z 12.12.2012, ako aj uzneseniu zo dňa 19.8.2013 č.k. 19C/172/2013

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

P o t v r d z u j e uznesenie o povinnosti vedľajšieho účastníka zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisu podania z 19.8.2013.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa (ďalej len súd) konanie o návrhu na začatie konania navrhovateľa zastavil a vrátil navrhovateľovi súdny poplatok v sume 311,37 € prostredníctvom Daňového úradu Bratislava.

Ďalším výrokom odporcovi náhradu trov konania nepriznal a posledným výrokom vedľajšiemu účastníkovi (ďalej len VÚ) na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal.

Vychádzal zo zistenia, že po späťvzatí návrhu navrhovateľa 9.7.2012 postupom podľa § 96 vrátil aj súdny poplatok s poukazom na § 11 ods. 3,4 zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a v súlade s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keďže navrhovateľ síce zavinil, že konanie muselo byť zastavené, ale VÚ vystupoval v konaní na procesne úspešnej strane, t.j. odporkyne, a preto má právo VÚ na trovy konania. V zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. analyzoval súd aké práva má VÚ, o.i. je VÚ zastupovaný advokátskou kanceláriou a síce účastník konania, ktorý advokátovi udelí plnú moc na zastupovanie v konaní pred súdom, je si vedomí rizika, že mu v konaní právo na náhradu trov konania nemusí vzniknúť alebo mu náhrada trov nebude priznaná, lebo svoje právo v súlade s ústavou využil na zastúpenie, ale je potrebné zo strany súdov skúmať aj účelnosť vynaložených trov. Posudzujúc účelnosť vynaložených trov konania VÚ primála súd k rozhodnutiu nepriznať VÚ náhradu trov konania spočívajúcich v náhrade trov právneho zastúpenia. Primárnym cieľom združení na ochranu spotrebiteľa je presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, združenie vystupuje na strane spotrebiteľa v konaní pred súdom a je povinnosťou súdu

zaoberať sa účelnosti trov. V tejto veci neboli účelné trovy, lebo paušálny vstup vedľajšieho účastníka do konaní s konkrétnym účastníkom na strane navrhovateľa (pričom nevstupuje do iných spotrebiteľských sporov) bez ohľadu na vôľu spotrebiteľa, bez vedomosti o predmete a stave konania nemožno chápať ako skutočný záujem vedľajšieho účastníka na výsledku sporu, ak nemá základnú vedomosť o tom, aké právo a právo koho má ako subjekt na to zriadený chrániť. Jeho zriadenie ako také má slúžiť na ochranu spotrebiteľa, jeho práv a právom chránených záujmov, a teda samotné združenie má byť zárukou dostatočnej a optimálnej ochrany týchto práv spotrebiteľa, ak jeho zriadenie ako inštitúcie sledujúcej tieto ciele bolo povolené ministerstvom. Preto zastúpenie vedľajšieho účastníka právnym zástupcom sa javí ako nadbytočné, neúčelné a nehospodárne, navyše v tomto konaní právny zástupca neargumentoval žiadnymi právnymi vetami, ktoré by združenie nemohlo ako účinnú obranu použiť samo. Zastúpenie združenia advokátom tak navodzuje dojem, že cieľom a účelom vstupu primárne nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, resp. skupiny spotrebiteľov prípadne riešenie spotrebiteľského problému, ale skôr snaha vytvoriť priestor pre poskytovanie právnych služieb advokátom za náhradu odmeny a hotových výdavkov, ktoré si vedľajší účastník uplatňoval. Trovy vynaložené v súvislosti s procesnými úkonmi, ktoré nespĺňajú požiadavku účelnosti podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a preto napriek tomu, že odporcovi v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v dôsledku procesného zavinenia zastavenia konania navrhovateľom vznikol nárok na náhradu trov konania, súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia ako neúčelne vynaložených nepriznal.

V podanom odvolaní žiadal VÚ bez pripojenej plnej moci v originále, aby s poukazom na § 137 O.s.p., keďže ide aj o náhradu výdavkov právnickej osoby, bolo zmenené uznesenie vo výroku o náhrade trov konania a priznané im trovy celého konania, vrátane trov odvolacieho konania. Odmena advokáta spolu s DPH predstavuje 570,42 € a túto treba zaplatiť na účet právneho zástupcu JUDr. Šafránka.

V odvolaní namietal, že ani najnovší Občiansky súdny poriadok komentár - 1. diel, 2. vydanie autorov Števek/Ficová a kolektív na strane 327-331 uvádza postavenie združenia ako vedľajšieho účastníka, pritom spotrebiteľ bol úspešný v konaní a oni vystupujú na strane spotrebiteľa, sú neziskovou organizáciou. Za posledné 2 roky obdržali dotáciu len 4.000 €. Je celospoločenským cieľom a záujmom, a teda aj súdy by sa mali tak chovať, aby sa predmetná spotrebiteľská agenda rozdelila medzi čo najviac združení a aby v každom konaní vystupoval za združenie advokát, a táto agenda sa zredukuje na minimum. Oni sa venujú spotrebiteľskému právu a v spolupráci so združeniami môžu advokátske kancelárie len skrachovať. Pri charaktere procesnej obrany vznesením námietky premlčania nie je potrebné preukazovať na neprijateľné zmluvné podmienky spotrebiteľskej zmluvy a nie je náležité odôvodnenie súdu, že ide o nenáročnosť podaní VÚ. Početná judikatúra krajských súdov sa s argumentáciou, ktorou im súdy náhradu trov konania nepriznávajú už aj vysporiadala, napríklad 5Co/63/2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove a ďalšie. Ďalej odvolateľ vybral z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/59/2012 odôvodnenie, kde sa rozoberá § 150 ods. 1 O.s.p., ako aj z ďalších rozhodnutí, lebo je základným právom združenia, ak sa združenie nechá zastupovať advokátskou kanceláriou a takéto združenia môžu byť vytvorené aj z viacerých osôb. Odvolateľ dal do pozornosti aj uznesenie Krajského súdu prešov sp. zn. 1Co/8/2012, lebo neúčelnosť právneho zastúpenia VÚ postráda akúkoľvek vnútornú logiku, navyše s poukazaním na skutočnosť, že sám žalobca, ktorého predmetom je kúpa pohľadávok a ich následné vymáhanie voči spotrebiteľom je sám zastúpený advokátskou kanceláriou (ďalej len AK). Do pozornosti dal aj novelizované znenie § 137 O.s.p., lebo náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať podľa osobitného predpisu, má právo na trovy konania, ktoré trovy sú aj takouto náhradou výdavkov právnickej osoby.

Vo vyjadrení k odvolaniu v podstate navrhovateľ žiadal potvrdiť uznesenie o trovách konania a v odvolacom konaní priznať trovy odvolacieho konania v prospech neho vo výške 117,93 € za vyjadrenie. Ústavný súd podľa jeho názoru už v Náleze II. ÚS 78/03, ako aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí 16Co/100/2012 odôvodnil Nález tým, že trovy nie sú účelne vynaložené, keď nie sú v príčinnej súvislosti s procesným postojom VÚ k predmetu konania a v tejto súvislosti, ak nie sú súdom priznané trovy konania, tak vedľajšiemu účastníkovi sa neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov.

Odvolačný súd postupom podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že uznesenie v napadnutej časti, čo do výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka a navrhovateľa je vecne správne, zákonné a treba ho potvrdiť podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p., pričom odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v uznesení.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že i podľa samotného § 9 bod 5. jeho Stanov sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe.

VÚ ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zast. v rámci zák. upravených možností nie je už vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých navrhovateľ vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu, a to najmä skutočnosť, že vstupuje do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu a presvedčená, pričom splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný sám, a to z hľadiska personálneho a odborného vybavenia pomáhať tomu účastníkovi.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, navrhovateľovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku a žalovaný žiadne trovy neuplatnil.

Ďalším uznesením zo dňa 19.8.2013 bola uložená povinnosť, aby vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v Prešove zaplatil súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisu podanie doručované účastníkom, lebo podanie bolo urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným

elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, ktorý je 6 € (pol. č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, zák. č. 71/1992 Zb.).

Súd prvého stupňa aj poučil účastníka konania, že ide o dva rovnopisy podaní poplatníka, t.j. 2 x 3 € a súdny poplatok ukladaný podľa pol. č. 2a Sadzobníka súdnych poplatkov je poplatok za administratívne úkony súdu, čo v tomto konaní sa aj reálne uskutočnilo a predstavuje vyhotovenie rovnopisov odvolania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ktoré súd aj doručil navrhovateľovi a odporcovi v tomto konaní. Toto oslobodenie od zaplatenia súdnych poplatkov podľa odôvodnenia uznesenia, t.j. podľa § 4 ods. 2 písm. c/ zák. č. 71/1992 Zb., sa nepovažuje za absolútne a nevzťahuje sa na súdny poplatok ukladaný podľa pol. č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, lebo pri určení poplatku a po zistení skutkového stavu súd prvého stupňa vychádzal z Nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 30.3.2011 sp. zn. II.ÚS 124/2011, podľa ktorého vecné oslobodenie účastníka občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku so zreteľom na § 4 zák. č. 71/1992 Zb. sa vzťahuje iba na súdny poplatok za návrh, za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia na exekúciu. Súdny poplatok možno uložiť podľa pol. č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov aj za administratívne úkony súdu. Účastník okrem odôvodnenia bol aj poučený, že ak sa poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

V podanom odvolaní bez plnej moci a overeného podpisu notárskou kanceláriou, právny zástupca vedľajšieho účastníka - združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS podal odvolanie a žiadal zmeniť uznesenie tak, že nebude mať povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie kópií ako administratívnych úkonov. Oni sú združením pôsobiacim na ochranu spotrebiteľa, preto podľa § 4 ods. 2 písm. c/ zák. č. 71/1992 Zb. od poplatku sú oslobodení, a to sa týka aj poplatku podľa pol. 20a Sadzobníka, lebo v poznámke tejto položky sa to uvádza a z množstva príslušnej judikatúry poukázali aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR 6 Sžo 47/2011 zo 14.12.2011, uznesenie NS SR sp. zn. 7 MCdo 2/2011 z 19.1.2012, ako aj uznesenie 5 MCdo 20/2010 z 9.8.2011 a ďalšie.

Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. a zistil, že toto je zákonné a správne a treba ho potvrdiť podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p., pričom odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v uznesení.

Predovšetkým je treba poukázať na to, že sudkyňa, ktorá podpísala predkladaciu správu O.s.p. 49 - predloženie opravného prostriedku (§ 210 ods. 3 O.s.p.) a táto sa vyjadrila tak, že nemieni odvolaniu podanému proti uzneseniu č.k. 19C/172/2012 zo dňa 19.8.2013 vyhovieť a súhlasí s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka so zreteľom na zákonnú úpravu, t.j. § 374 ods. 3 O.s.p.. Preto aj predložila vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Odvolací súd dodáva, že zo znenia pol. 20a prílohy Sadzobníka súdnych poplatkov, zákona o súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov plynie, že súdy majú vyberať poplatky za úkony súdov, a to „za vyhotovenie rovnopisu podaní a ich vplyvov, ktoré tvoria súdny spis, a rovnopisu podaní a ich príloh, doručovaných účastníkom, ak bolo podanie urobené elektronickými prostriedkami, podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona za každú stranu 0,10 €, najmenej však 3 € za ostatné podanie s prílohami, t.j. (2 x 3 = 6 €) V poznámke sa uvádza : V prípade podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísaných zaručeným elektronickým podpisom, súd vyhotoví potrebný počet rovnopisov a ich príloh bez toho, aby žiadal náhradu vecných nákladov podľa § 42 ods. 3 O.s.p..

Z uvedeného je zrejme, že ak podanie možno urobiť len elektronickými prostriedkami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, a tak v prípade, že VÚ vstúpil do konania na strane odporcu, muselo sa vyhotoviť podanie, ktoré treba doručiť protistrane súdom, musí za takéto administratívne úkony, t.j. vyhotovenie administratívnych úkonov zaplatiť ten účastník, ktorý vstúpil do konania, lebo na takéto prípady sa nevzťahuje vecné oslobodenie od poplatkov, poplatková povinnosť vzniká totiž až vyhotovením kópií, a táto poplatková povinnosť zaniká až skončením konania vo veci samej, pričom vecou samou je aj z hľadiska takej povinnosti zaplatiť súdne poplatky štátu aj zastavenie konania vo forme uznesenia.

Odvolačný súd pripomína, že súd musel pristúpiť v riešenej veci k uloženej povinnosti zaplatiť súdny poplatok vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, lebo ten nevie vôbec o tomto konaní, bol mu ustanovený opatrovník na čl. 91 uznesením vzhľadom na to, že jeho pobyt nie je známy, vedľajší účastník na strane odporcu nie je oslobodený od povinnosti platiť za úkony a za súdne poplatky podľa pol. č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov v súlade s Nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 30.3.2011 sp. zn. II.ÚS 124/2011, lebo nejde tu o návrh ani za vyhotovenie kópie odvolania, dovolania alebo obnovy konania a pod.. Súdny poplatok ukladaný podľa tejto položky je poplatok za administratívny úkon súdu, čo v tomto konaní predstavuje vyhotovenie stoviek rovnopisov odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ktoré sa musia doručovať so zreteľom na ustálenú súdnu prax Najvyššieho súdu SR tak navrhovateľovi, ako aj odporcovi v tomto konaní. V riešenej veci išlo o dva rovnopisy podaní poplatníka, preto bola výška súdneho poplatku stanovená na 2 x 3 €, t.j. minimum 6 €.

Odhladnuc od uvedeného, odvolanie VÚ s poukazom na § 205 ods. 1,2 O.s.p. neobsahuje originál plnej moci, alebo úradne overenú kópiu pri podpise zástupcu VÚ, čo je v rozpore s § 25 O.s.p., lebo zastúpenie advokátom podľa § 25 O.s.p. v civilnom procese je ponechané na vôli účastníka. Na riadne preukázanie právneho zastúpenia VÚ v konaní je potrebné predloženie originálu plnej moci s vlastnoručným podpisom VÚ alebo jej úradne overená kópia, z ktorej by bola bez pochybnosti preukázaná vôľa účastníka, aby bol v konaní zastúpený advokátom, t.j. JUDr. Igorom Šafránkom.

Plnomocenstvo je len listinou osvedčujúcou uzatvorenie dohody o plnomocenstve a ak ten, kto vystupoval v občianskom súdnom konaní ako zástupca účastníka bez toho, aby sa preukázal plnomocenstvom, toto predloží dodatočne v lehote určenej súdom, považuje sa tento nedostatok preukázania právneho zastúpenia za odstránený (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 2Cdon 1007/1996).

Ešte na dôvažok odvolačný súd pripomína, že v týchto spotrebiteľských veciach je obvyklou praxou právneho zástupcu VÚ, že sa nezúčastňuje pojednávaniu a vstup do konania podáva elektronickým podaním tak, ako sa to stalo v tejto veci na čl. 22 až 24 spisu zo dňa 3.7.2012.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.